

Τὸ Θέατρο

Γ. ΡΟΥΣΣΟΥ—Ὁ πρωτεουσιάνος, Θέατρο «Ἐσπερος».

Τὸ ἔργο τοῦτο τοῦ Γ. Ρούσσου εἶναι γραμμένο μὲ τὸ ἴδιο περίπου θέμα πὺ εἶναι καὶ γνωστὸ «ὁ Μπαμπᾶς ἐκπαιδεύεται» τοῦ Σπ. Μελά. Φαίνεται στὸ βάθος μιὰ διδακτικὴ πρόθεση τοῦ συγγραφέα ἐναντίον τῆς σαπίλας τῆς δῆθεν Ἀθηναϊκῆς ἀριστοκρατίας καὶ ὑπὲρ τῆς ἐπαρχιακῆς ζωῆς.

Ἡ πλοκὴ καὶ οἱ τύποι παρέχουν τὴν εὐκαιρίαν σὲ κωμικὰ σκηνὰς ἑξυπνες πὺ σκορποῦν τὸ γέλιο. Τὸ ἔργο δύσκολα τὸ ξεχωρίζει κανεὶς ἀπὸ τὴ φάρσα—ιδίως στὶς δυὸ τελευταῖες πράξεις.

Οἱ ἠθοποιοὶ πὺ ἔπαιζαν τὸ ἔργο εἶναι ὁ θίασος τῶν Ἐνωμένων Καλλιτεχνῶν κολοβωμένος, γιὰτὶ ἔχουν, ἄρκετὰ σοβαρὰ στελέχη του. Πάντως προσπάθησαν νὰ ζωντανέψουν τὸ ἔργο μὲ πολλὴ κατανόηση καὶ φιλοτιμία. Ἄλλ' ἐνῶ ὁ Στρ. Σταρένιος εἶχε ἀξιόλογη ἐπιτυχία, γιὰτὶ ἴσως τοῦ ἐταίριαζε ὁ ρόλος τοῦ πατέρα, ὅμως ὁ Τ. Βανδῆς δὲν μπόρεσε νὰ ἀφομοιωθῆ μὲ τὸ ρόλο τοῦ πρωτεουσιάνου, δὲν εἶναι τῆς ἰδιοσυγκρασίας του δὲν εἶναι στὸ χαρακτήρα του νὰ παίζη τὸ κορόϊδο. Ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἠθοποιούς ἡ Κ. Παῖζη ἐστάθηκε πολὺ καλὰ στὸ ρόλο τῆς νησιωτοπούλας Φωτεινῆς. Ὁ Μανωλῆς πολὺ κουρελῆς καὶ πολὺ σιχαμερὸς γιὰ ἓνα σπῆτη μεγαλοκτηματία πὺ δίνει προΐκες ἑκατομμύρια. Ἡ Ἄννα Ἐμμανουηλίδου στὸ ρόλο τῆς Ἀθηναίας κοκότας πολὺ ἄτονη καὶ ἀδέξια, —θὰ ἦτανε πιὸ σωστὸ νὰ εἰπωθῆ πὺς ἦταν κι αὐτὴ σὲ ἀταίριαστο ρόλο. Ὁ Κώστας Ντίνος στὸ ρόλο τοῦ ἀρραβωνιαστικοῦ δὲν μπόρεσε νὰ ἀποδώσῃ τὸν τύπο τοῦ λεβέντη τοῦ νησιώτη, ἂν καὶ στὴν ἔκφραση τῶν αἰσθημάτων εἶχε ἄρκετὴ φυσικότητα· πρέπει νὰ σημειωθῆ ὅμως ὅτι τότε ζημίωνε καὶ ἡ κάπως σκληρὴ καὶ ἀκαλλιέργητη φωνὴ του. Ἡ Νίνα Σταρένιου καλὴ στὸ ρόλο τῆς Μαρούσας, ἀλλ' ὁ Α. Μιμελῆς ἀποτυχημένος στὸ ρόλο τοῦ Ἀθηναίου τυχοδιώκτη.

β. δ.